

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

faar en højere Pris derovre. Man kan sige, at jeg er betænkelig ved at gaa højere op end til 2 Kr. 80 Øre, men jeg vil være med til at arbejde for, at man i England opnaar en betydelig højere Pris, og at der her skulde være et Modsætningsforhold, kan jeg ikke indrømme.

Hvis det bliver muligt at opnaa en Pris i England, der svarer til Produktionsprisen, lad os sige 3 Kr. eller 3 Kr. 20 Øre, saa nærer jeg ikke fjerneste Betænkelighed ved, at Forbrugerne herhjemme skal betale den samme Pris, for det er givet, at Danmarks økonomiske Situation bliver en helt anden, hvis vi faar en saadan Eksportpris, saa vil Forbrugerne faa anderledes Mulighed for at betale de højere Priser, end de har nu. Saaledes som det ligger nu med de lave Eksportpriser og de høje Importpriser, virker det ind paa Befolkningens Købeevne; man kan vanskeligt tænke sig, at den almindelige Befolkning for Tiden kan betale en meget høj Smør- og Mælkepris. Selv om England vilde betale os 3 Kr. 50 Øre for vort Smør, nærer jeg ingen Betænkelighed i Retning af, at Befolkningen ikke skulde faa Raad til at betale saadanne Priser paa Smør og Mælk. Jeg tror, de i saa Fald vilde have meget lettere ved at betale, end de vil have ved at betale 2 Kr. 80 Øre eller 3 Kr., som Forholdene er i Øjeblikket.

Det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen misbrugte de Udtalelser — det er jo for øvrigt ikke noget nyt —, jeg havde fremsat i Landstinget om, at man maatte fordele Fattigdommen. Det er min Mening, at det bliver vi nødt til, dersom de Forhold, vi er inde i, fortsættes. Dersom vi fremdeles bliver ved at have saa smaa Eksportpriser i Forhold til Importpriserne, saa vil der i den kommende Tid ustandselig blive Spørgsmaal om at fordele Nedgangen i Indtægterne, det vil sige Fattigdommen. Endnu har vel ingen af os helt opgivet Haabet om, at den uheldige Prisudvikling ikke skal fortsætte. Jeg tør ikke give Udtryk for nogen som helst Optimisme, men endnu har jeg ikke opgivet Haabet om, at der sker en Forbedring, men dersom der ingen Forbedring kommer, bliver det, jeg antydede i Landstinget, sikkert en Nødvendighed.

Det ærede Medlem var jo saa inde paa sin Kæphest med Hensyn til Margarinen Fordyrelse, og det ærede Medlem gik endda saa vidt, at han sagde, at der intet Modsætningsforhold var imellem det mindre og det større Landbrug angaaende det Spørgsmaal. Ja, det vidner ikke om, at det ærede Medlem har nogen særlig stor Forstaaelse af

Forholdene i de forskellige Landbohjem, for det er givet, at i de Hjem, hvor alle, der deltager i Bedriften, faar Kosten paa Stedet, der betyder en Forhøjelse af Margarineprisen et stort Plus i deres Udgifter, men i de store Landbrug, hvor en stor Del af Arbejderne, maaske de fleste, ikke faar Kosten, der vil en Forhøjelse af Margarineprisen naturligvis ikke tilnærmelsesvis virke paa den Maade, der bliver det Arbejderne, der kommer til at bære den. Derfor er der ganske naturligt et Modsætningsforhold mellem det mindre og det større Landbrug paa det Omraade. At Husmænd og Gaardmænd, i alt Fald de mindre Gaardmænd, der giver alle deres Arbejdere Kosten, skulde have en Fordel af Fordyrelsen af Margarinen, er der ingen, der faar mig til at tro, for det er stik imod de foreliggende Kendsgerninger. Men at de større Landmænd, som har et stort Smørsalg og et lille Margarineforbrug i Forhold til Smørsalget, kan have Fordel deraf, er ganske naturligt.

Men naar Forholdet ligger saadan i Landbruget og det dernæst, som jeg sagde før, er saadan, at en meget, meget stor Del af Befolkningen uden for Landbruget, den fattigste Del af Befolkningen, vil faa en betydelig Forhøjelse af Udgifterne ved en Fordyrelse af Margarinen, saa maa man forstaa, at det Spørgsmaal ikke kan medtages under Forhandlingerne her, hvis man vil opnaa et Resultat. Men det fik jeg heller ikke Indtryk af, at det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen regnede med eller i og for sig ønskede. Han udtalte ganske kategorisk, at nu kan Landmændene selv ordne disse Forhold og skaffe sig en rimelig Fortjeneste, og derfor var han naturligvis ikke særlig forhandlingsvillig med Hensyn til Gennemførelsen af en saadan Ordning, som her er Tale om.

Det ærede Medlem rettede videre et stærkt Angreb paa Margarinen Nærings- og Sundhedsværdi. Jeg kan sige til det ærede Medlem, der paa en Maade ogsaa kritiserede min Stilling til det Spørgsmaal, at der foreligger intet om, at Margarinen er skadelig for Sundheden — det er meddelt mig af Autoriteterne paa det Omraade. Det er i øvrigt en Kendsgerning, at Margarinen er underkastet den samme Lovgivning om Levnedsmidler som andre Fødemidler. Men jeg skal gerne føje til, fordi jeg gerne, naar jeg kan det, vil være imødekommende ogsaa over for det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen, at dersom det ærede Medlem vil sende mig en begrundet Klage over Anvendelse af visse Raastoffer i Margarineproduktionen, saa skal jeg lade